

DE PRIESTERWIJDING (4) – Het offer van de tweede ram HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, er moest nog een derde en laatste offerdier voor de heiliging van de oudtestamentische, Levitische priesters worden geofferd. Namelijk wederom een ram. In dit laatste deel van deze studie zal ik het offer van deze tweede ram behandelen. Het eerste offerdier betrof een jonge var. Het was een zondoffer en bestemd voor de verzoening van de zonden van de priesters. Het tweede offerdier was een ram. Dit was een brand- en een vuuroffer, dat de volledige overgave aan God van de priesters symboliseerde.

Het offer van de tweede ram was een meervoudige offerande. Het was een zogenaamd vuloffer, beweegoffer, hefoffer en vuuroffer. De uitgebreide voorschriften kunt u lezen in het schriftgedeelte Ex. 29:19-28. Nadere bestudering zal duidelijk maken dat dit offer schaduwbeelden bevat, welke te maken hebben met de wijding aan God van Zijn priesters. Beter gezegd, met de kwaliteit van de toewijding die God verlangt.

Als we dan bedenken, dat het eerste offerdier (var) te maken had met zondenverzoening, het tweede (eerste ram) met overgave, en het derde (tweede ram) met toewijding, dan zien we dat God een behagen heeft in hen, van wie de zonden zijn verzoend door Jezus' Bloed, die zich vervolgens volledig aan Hem hebben overgegeven en zich voortaan met hart en ziel aan Hem toewijden om Hem te dienen. De volgorde is dus: VERZOENING > OVERGAVE > TOEWIJDING. Toewijding aan God zonder verzoening met Hem is niet mogelijk!

Ex. 29:19-28 – “19 Daarna zult gij den anderen ram nemen, en Aäron en zijn zonen zullen hun handen op des rams hoofd leggen; 20 En gij zult den ram slachten, en van zijn bloed nemen, en doen het op het rechteroorlapje van Aäron, en op het rechteroorlapje van zijn zonen, desgelijks op den duim hunner rechterhand, en op den groten teen huns rechtervoets; en dat bloed zult gij op het altaar sprengen, rondom heen. 21 Dan zult gij nemen van het bloed, dat op het altaar is, en van de zalfolie, en gij zult op Aäron en op zijn klederen sprengen, en op zijn zonen en op de klederen zijner zonen met hem; opdat hij geheiligt zij, en zijn klederen, ook zijn zonen, en de klederen zijner zonen met hem. 22 Daarna zult gij van den ram nemen het vet mitsgaders den staart, ook het vet, dat het ingewand bedekt, en het net der lever en de beide nieren, met het vet, dat aan dezelve is, en den rechterschouder; want het is een ram der vulofferen; 23 En een broodbol, en een koek geolied brood, en een vlade, uit den korf der ongezuurde broden, die voor het aangezicht des HEEREN zijn zal; 24 En leg ze alle op de handen van Aäron, en op de handen zijner zonen, en beweeg ze ten beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN. 25 Neem ze daarna van hun hand, en steek ze aan op het altaar, op het brandoffer, tot een liefelijken reuk voor het aangezicht des HEEREN; het is een vuuroffer den HEERE. 26 En neem de borst van den ram der vulofferen, die van Aäron is, en beweeg hem ten beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN; en het zal u ten dele zijn. 27 En gij zult de borst des beweegoffers heiligen, en den schouder des hefoffers, die bewogen, en die opgeheven zal zijn van den ram des vuloffers, van hetgeen dat Aärons, en van hetgeen dat zijner zonen is. 28 En het zal voor Aäron en zijn zonen zijn tot een eeuwige inzetting vanwege de kinderen Israëls; want het is een hefoffer; en het hefoffer vanwege de kinderen Israëls zal zijn van hun dankofferen; hun hefoffer zal voor den HEERE zijn.”

Het offer van de tweede ram wijst op toewijding

Het is belangrijk dat we vooraf nota nemen van de eerste kwalificatie, die de bijbel aan dit offerdier geeft, namelijk “ram der vulofferen”. Ex. 29:22c – “.....; want het is een ram der vulofferen;” In de Engelse bijbel wordt gesproken over “ram of consecration”, letterlijk “ram van toewijding”.

In deel 3 van deze studie over het offer van de eerste ram als beeld van overgave aan God hebben we reeds de betekenis van het woord “ram” bestudeerd. De Hebreeuwse grond-

betekenis van “ram” is niet alleen “mannetjesschaap”, maar ook “pilaar, machtige leider, sterke man, machtige boom”. Deze eigenschappen mogen beslist aan Jezus, Gods Lam, worden toegeschreven. De eerste ram was een typebeeld van Jezus, want Hij gaf Zichzelf volkomen aan Gods wil over. God beschouwt elke priester, die zich volledig aan Hem overgeeft en in alles op Hem vertrouwt als een pilaar en sterke man in Zijn Huis.

Maar ook de tweede ram is een typebeeld van Jezus. Maar dit offer gaat nu niet meer om overgave, maar om toewijding aan God. We ontdekken dit aspect in de term “ram der vulofferen”. Want “vuloffer” is in het Hebreeuws “mieloe” (מִלֹּא), meervoud “mieloe-iem” (מִלֹּאִים), hetgeen betekent “een bezielt of toegewijd offer, vervulling”. De stam van dit woord (“male” – מֵלֵא), betekent “vullen, vol zijn van”. En kan men zichzelf niet slechts dán volledig aan God toewijden, als men ook vol is van Hem? In Joh. 8:29 kunnen we lezen over Jezus’ toewijding aan God: “En Die Mij gezonden heeft, is met Mij. De Vader heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd, wat Hem behagelijk is.” Door Zijn volledige toewijding werd het mogelijk dat Jezus de opdracht die Zijn Vader Hem gaf, met verve kon volbrengen.

Dus niet alleen degene die zich aan God overgeeft, is een ‘ram’, d.w.z. een sterke pilaar in Zijn Huis. Ook degene die zich aan Hem toewijdt.

Toewijding aan God vraagt volledige inzet

Opnieuw lezen we dat de hogepriester en de priesters, vlak voordat het dier werd geslacht, hun handen op de kop van het offerdier moesten leggen. In dit geval dus de tweede ram. Ex. 29:19 – “Daarna zult gij den anderen ram nemen, en Aäron en zijn zonen zullen hun handen op des rams hoofd leggen;” In de voorgaande delen die handelden over de eerste twee offerdieren (respectievelijk var en eerste ram) werd reeds uitvoerig op de geestelijke betekenis hiervan ingegaan. Leest u dit nog eens door. De priesters moesten contact zoeken met het offerdier. Ik wil daarom nu volstaan met de constatering, dat nieuwtestamentische priesters voortdurend in contact moeten staan met Jezus, het Offerlam uit de hemel. Dat is het grote verlangen van de hemelse Vader. Ja, dat is zelfs Zijn volkomen wil.

Vervolgens werd de ram geslacht. Maar nu speelde er iets nieuws. Er moest van het bloed worden genomen en aan het rechteroor, de rechterduim en aan de rechter grote teen van de priesters worden gestreken. Tenslotte moest dit bloed op het altaar worden gesprengd. Ex. 29:20 – “En gij zult den ram slachten, en van zijn bloed nemen, en doen het op het rechteroorlapje van Aäron, en op het rechteroorlapje van zijn zonen, desgelijks op den duim hunner rechterhand, en op den groten teen huns rechtervoets; en dat bloed zult gij op het altaar sprengen, rondom heen.” Wat betekent dit?

In geestelijke zin verwijst het oor direkt naar het horen van Gods Woord en aansluitend het in gedachten mediteren (nadenken) over dit Woord. De duim verwijst naar actie, het wijst op handelingen. De teen wijst op wandel. Het bloed nu van het offerdier moest dit alles bedekken, d.w.z. reinigen. Met andere woorden, zowel gedachten, als daden en handel en wandel van de oudtestamentische priester moesten geheel én bereidwillig ten dienste van God staan. En mocht hij (helaas) eens falen in woorden of daden in zijn dienstbetoon aan God, dan zou het bloed van dit offerdier zijn zonden bedekken.

Zo moeten ook de gedachten, daden en handel en wandel van de nieuwtestamentische priesters gereinigd zijn en blijven door het Bloed van het goddelijke Offerlam, de Here Jezus. Alleen dán zal volledige toewijding aan God mogelijk worden! Zoals Jezus Zich volledig gaf aan het kruis, moet ons gehele oude, zondige leven met Jezus gekruisigd zijn (Rom. 6:6) en gekruisigd blijven. Zodat het nieuwe leven volledig zichtbaar wordt. Niet voor eventjes, maar voor altijd en in grote heerlijkheid (Rom. 6:4b). Nu is bij onze wedergeboorte het met Jezus kruisigen van het oude leven één ding. Maar om dat leven voortdurend gekruisigd te houden is iets geheel anders. Dat vergt toewijding aan God. Dat vergt inzet. Niet een beetje, maar een volkomen, bereidwillige inzet van het gehele wezen van de priester.

Jezus' woorden in Mark 12:30 maken ons duidelijk, hoe dit kan worden gerealiseerd: *“En gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod.”*

Honderd procent inzet was Gods eis aan steeds weer opnieuw falende oudtestamentische priesters! Dit was de Wet.

Maar Jezus heeft door Zijn grote liefde de Wet vervuld. Wat wij nimmer tot stand kunnen brengen, volbracht Hij! Wij zouden immers ten enenmale falen. En nu is Gods eis niet meer honderd procent inzet. Nu is het Zijn grote verlangen, dat wij Hem liefhebben met onze gehele wezen. Want alleen de liefde maakt dienstbaarheid met volkomen inzet en toewijding mogelijk. God weet, dat wij dit uit onszelf nooit kunnen opbrengen. Maar als ons dienen komt vanuit een vrijwillig hart dat Hem zo liefheeft, dan wordt het mogelijk. Want voor de liefde is niets te veel. En als wij dan toch af en toe falen en tekort schieten, dan is Jezus' Bloed krachtig om ons te reinigen.

Broeders en zusters, het is niet onredelijk, dat Gods hart met name welbehagen heeft in toewijding aan Hem en dat Hij verlangt om op liefde gebaseerde inzet te zien. Wij zijn immers gekocht met Jezus' Bloed, dat op Golgotha voor ons werd vergoten. Wij behoren Hem nu toe. En Zijn drijfveer was liefde.

Aan de andere kant van de medaille staat daarbij de vraag genoteerd, welke oprechte bruidegom zijn bruid tot liefde zal dwingen. Verlangt niet elke bruidegom dat zijn bruid hem vrijwillig liefheeft en zich aan hem toewijdt? En is Jezus niet onze Bruidegom? En zijn niet wij, de Gemeente, Zijn Bruid?

Ook ons innerlijk, het karakter, dient geheel aan God te worden toegewijd

Broeders en zusters, in de vorige paragraaf hebben we gezien, dat gedachten, daden en levenswandel van de nieuwtestamentische priesters moeten zijn gereinigd en bedekt door het wondervolle Bloed van het Lam, de Here Jezus Christus. Het spreekt van bereidwillige, door liefde gedragen inzet en is een noodzakelijke voorwaarde voor toewijding aan God. Maar nu zullen we zien dat ook de bron, waaruit de gedachten, de daden en de wandel voortkomen, door Jezus' Bloed moet worden schoon gewassen. Ik heb het nu over het innerlijk, het hart, het karakter.

We lezen in Ex. 29:21 – *“Dan zult gij nemen van het bloed, dat op het altaar is, en van de zalfolie, en gij zult op Aäron en op zijn klederen sprengen, en op zijn zonen en op de klederen zijner zonen met hem; opdat hij geheiligd zij, en zijn klederen, ook zijn zonen, en de klederen zijner zonen met hem.”*

Het bloed van de tweede ram, dat bestemd was voor het bedekken van de zonden van de priester als hij faalde in zijn toewijding aan God, moest óók op de kleding van de priester worden gesprengd. Alsmede ook heilige zalfolie. Dit voorschrift heeft diepe betekenis.

De kleding van de oudtestamentische priesters is reeds een tijd geleden behandeld, maar herinnert u zich nog de algemene, geestelijke betekenis van die kledij? Ik verwijs u hiervoor met name naar de studie [“DE KLEDING VAN DE HOGEPRIESTER \(1\) – Inleiding”](#), welke u eveneens op deze website kunt vinden. Daar zult u lezen, dat kleding duidt op de innerlijke bron van de levenswandel van de mens, dus zijn hart, zijn karakter. Belangrijke teksten zijn:

Openb. 3:18 – *“Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt.”*

Openb. 16:15 – *“Ziet, Ik kom als een dief. Zalig is hij, die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele, en men zijn schaamte niet zie.”*

Het is Gods verlangen, dat de geestelijke kledij van degenen die Hem dienen, d.w.z. hun karakter, wordt gereinigd door het verzoenende Bloed van Jezus, het Offerlam. Tevens wil Hij dat hun karakter wordt gesprengd met zalfolie, d.w.z. onder de zalving van Zijn Heilige

Geest staat. Pas dán wordt ware toewijding in het dienen van God mogelijk. Want als wij een bediening voor God hebben, maar ons karakter niet diep door Jezus' Bloed gereinigd is, noch gezalfd met de Heilige Geest, dan is onze bediening eerder tot smaad van God dan tot eer van Zijn heilige Naam.

De ram was een beweegoffer, met andere woorden, álle eer voor de Heer

De tweede ram was dus geslacht en de voorgeschreven handelingen met het bloed waren verricht. Vervolgens moesten er bepaalde delen van het dier worden genomen en op de handen van de priesters worden gelegd. Het ging hier met name om het beste van het inwendige van de ram, namelijk het vet, en ook de rechterschouder. En dit alles tesamen met de ongezuurde broden, koeken en vladen, waarover in Ex. 29:1 reeds werd gesproken, en welke verwijzen naar de gemeenschap met Jezus als het levende Brood uit de hemel. Zie deel 1 van deze studie.

Ex. 29:22-24 – *“Daarna zult gij van den ram nemen het vet mitsgaders den staart, ook het vet, dat het ingewand bedekt, en het net der lever en de beide nieren, met het vet, dat aan dezelve is, en den rechterschouder; want het is een ram der vulofferen; En een broodbol, en een koek geölied brood, en een vlade, uit den korf der ongezuurde broden, die voor het aangezicht des HEEREN zijn zal; En leg ze alle op de handen van Aäron, en op de handen zijner zonen, en beweeg ze ten beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN.”*

Alle genoemde 'attributen' moesten de priesters voor Gods Aangezicht bewegen. Wat betekent dit?

De Hebreeuwse betekenis van de woorden “beweegoffer” (“te-noefah” – תְּנוֹפָה) en “bewegen” (“noef” – נוּף) is niet echt verhelderend. Ze betekenen “bewegen, heen en weer bewegen, zwaaien, golven, wuiven, schudden, beweegoffer”. Het offer werd door de priesters aan de Heer aangeboden door het omhoog te heffen en vervolgens van links naar rechts en andersom en van voren naar achteren te bewegen.

Ik denk dat we de diepere betekenis kunnen vinden in sommige van de voorgeschreven offeranden op het Pinksterfeest. We lezen in Lev. 23:10-11, dat met Pinksteren een garf van eerstelingen van de oogst (NB, gersteoogst) aan de Heer werd aangeboden en bewogen voor Zijn Aangezicht. Tevens lezen we in Lev. 23:17-20 dat er twee beweegbroden en twee beweeglammeren als eerstelingen aan de Heer werden aangeboden. Ze werden voor Zijn Aangezicht bewogen en het waren dankoffers.

Het brengen van een beweegoffer betekent hier het brengen aan de Heer van de eerstelingen van de oogst en de kudde, en dus van het beste resultaat van al je inspanningen, maar bovenal van de zegeningen van de Here God. Je geeft aan Hem alle eer en je bent Hem diep dankbaar.

Met dit in gedachten wordt de volgende door mij onderstreepte zin uit Lev. 23:11 duidelijk: *“En hij zal die garf voor het aangezicht des HEEREN bewegen, opdat het voor u aangenaam zij; des anderen daags na den sabbat zal de priester die bewegen.”* Dasberg vertaalde aldus: *“die tot genoegdoening voor jullie zal strekken”*. Het brengen van een beweegoffer beweegt blijkbaar Gods hart. Want Hij wordt gedankt en geërd. Dit heeft Zijn goedkeuring met als gevolg een aangename uitwerking in ons hart. Hoe wondervol is het dan, dat ook Jezus altijd weer alle eer aan Zijn hemelse Vader gaf en Zichzelf als de volmaakte Eersteling van Zijn volbrachte Verlossingswerk aan Hem aanbood (1 Cor. 15:20).

Broeders en zusters, God dienen met volle toewijding, met al de inzet van ons hele wezen, geeft resultaten. We zullen de vruchten van onze arbeid mogen zien. Maar dan zullen we meteen onze beweegoffers aan Hem moeten brengen. Dat wil zeggen dat we Hem eren, aanbidden en danken. Aan Hem de glorie en eer! Hij is het waard! Want alleen door Hem is het mogelijk, dat wij goede vruchten voortbrengen. Tot verheerlijking van Zijn Naam!

Tot besluit van deze paragraaf nog enkele opmerkingen over de specifiek genoemde en aan de Heer aan te bieden rechterschouder en inwendige lichaamsdelen van de geslachte ram,

zoals het vet en de staart, het vet aan de ingewanden, het net van de lever en de beide nieren met het vet.

In deel 2 bespraken we reeds de betekenissen van de verschillende Hebreeuwse woorden. We zagen dat het vet verwijst naar *“het beste deel”* en naar *“overvloed”*.

Het net over de lever betekende onder andere *“overvloeien, uitmunten, de voortreffelijkste zijn, overvloed in het goede schenken, zijn voortreffelijkheid tonen”*.

Het ingewand verwijst naar *“het midden, centrum, buik, binnenste”*, maar wordt ook figuurlijk gebruikt als zetel en vermogen van gedachte en emotie.

De lever houdt verband met *“eer, glorie, overvloed, pracht, luister, glans”*.

De nieren staan ook voor *“het innerlijke zelf, als de zetel van emoties en verstand”*.

De staart (*“alyah”* – אֲלִיָּה) verwijst naar *“kracht”*.

Herkent u in deze betekenissen, wat ware toewijding aan God inhoudt en uitwerkt?

En is het niet frappant om te weten, dat als wij onder de kracht van Gods Heilige Geest komen, juist onze ingewanden en onze schouders krachtig worden bewogen? We zien dus dat het beweegoffer ook verband houdt met de krachtige bewegingen van Gods Heilige Geest in ons leven. Niet in de laatste plaats als we bedenken, dat op de grote Pinksterdag in Hand. 2:1-4 drieduizend zielen als eerstelingen voor God werden geoogst, nadat de Heilige Geest op de discipelen werd uitgestort.

Ja, werkelijk, als wij vol van de Heilige Geest zijn, zullen wij alle eer aan Jezus geven en Hem de credits geven van al onze arbeid als Zijn priesters (Hand. 2:13-17; Efez. 5:18).

Dit beweegoffer was ook een vuuroffer en wijst wederom op volledige overgave

Vervolgens moest het in de vorige paragraaf beschreven beweegoffer op het brandoffer-altaar worden aangestoken voor Gods Aangezicht. Daardoor werd het nu een vuuroffer en was het een lieflijke reuk voor de Heer. Ex. 29:25 – *“Neem ze daarna van hun hand, en steek ze aan op het altaar, op het brandoffer, tot een lieflijken reuk voor het aangezicht des HEEREN; het is een vuuroffer den HEERE.”*

In deel 3 van deze studie hebben we gezien dat de eerste ram een brandoffer en een vuuroffer voor de Heer was (Ex. 29:18). Hetgeen verwees naar volkomen overgave van de priester aan de Heer. We zagen ook, dat dit offer een lieflijke reuk voor de Heer was en dat dit volgens de Hebreeuwse grondtekst betekent, dat Hij met plezier de geur opsnuift en dat Zijn toorn over de zonden van de priester tot rust wordt gebracht en Zijn verdriet gesust.

Nu werden delen van de tweede ram, die eerder reeds dienden als beweegoffer, opnieuw als een vuuroffer aan de Heer gebracht. Dit leert ons dat de priesters die Hem dienen telkens en telkens weer tot volledige overgave aan Hem moeten komen. We kunnen niet volstaan met één enkele overgave op één bepaald moment. Ons volgen van de Heer is niet alleen een enkele beslissing *“ja, ik wil”* maar ook een proces. Het is een proces waarin we worden gereinigd en geheiligd en langzaam maar zeker naar Jezus' heerlijk Beeld veranderen. Ons karakter verandert in dat proces naar Gods wil. Het is echter niet altijd een gemakkelijk proces. We worden van tijd tot tijd verzocht door de boze en soms ook door de Heer beproefd en daarom zijn er regelmatig beslissingen nodig waarin we ons opnieuw in vol vertrouwen aan de Heer overgeven.

Het feit, dat juist het hiervoor besproken beweegoffer als een vuuroffer op het altaar moest worden gebracht, duidt erop dat herhaalde overgave aan de Heer juist zo nodig is als het gaat om het aan Hem geven van de eer voor onze geestelijke successen. Want juist als wij zo gezegend worden door de Heer, zijn we geneigd om de eer voor onszelf op te eisen.

De ram was nogmaals een beweegoffer, álle eer, dank en aanbidding voor Hem

Tenslotte moest als laatste offerhandeling ten aanzien van de tweede ram de borst en de schouder worden genomen en aan de Heer worden gebracht. Eerst als een beweegoffer en daarna als een hef- en dankoffer. Ex. 29:26-28 – *“En neem de borst van den ram der vulofferen, die van Aäron is, en beweeg hem ten beweegoffer voor het aangezicht des HEEREN; en het zal u ten dele zijn (H.S. ten deel vallen). En gij zult de borst des beweegoffers heiligen, en den schouder des heoffers, die bewogen, en die opgeheven zal zijn van den ram des vuloffers, van hetgeen dat Aärons, en van hetgeen dat zijner zonen is. En het zal voor Aäron en zijn zonen zijn tot een eeuwige inzetting vanwege de kinderen Israëls; want het is een heoffer; en het heoffer vanwege de kinderen Israëls zal zijn van hun dankofferen; hun heoffer zal voor den HEERE zijn.”*

In de borstholte van de ram (en van de mens) bevinden zich het hart en de longen. Als belangrijkste organen worden zij beschermd door de ribbenkast. Het hart verwijst in de lijn van de Tabernakel naar de Arke des Verbonds (Gods woonplaats), de longen naar het gouden Wierookaltaar (aanbidding). Arke des Verbonds en Wierookaltaar zijn de allerheiligste objecten in de Tabernakel.

Dat nu juist de borst van de tweede ram ook als een beweegoffer en een hef- en dankoffer aan de Heer moest worden gebracht, leert ons dat aan Hem al de aanbidding van ons gehele hart toekomt. We kunnen Hem nooit genoeg danken voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan. Hij trok ons vol liefde uit de macht van zondenduïsternis en plaatste ons in het Koninkrijk van Zijn liefde. Ontelbaar zijn de zegeningen die wij nu mogen genieten. Hoe kunnen wij Hem daarom ooit genoeg danken en aanbidden? Alle glorie en alle eer is aan Jezus alleen. Maar ook de schouder van de ram moest wederom voor Gods Aangezicht worden bewogen. Ik wijs u opnieuw op het verband met de kracht van de Heilige Geest.

Wij als Gods nieuwtestamentische priesters behoren onze hef- en dankoffers te brengen. Met andere woorden, onze handen opheffen en onze aanbidding en dankzegging uitgieten aan de voeten van onze Here Jezus Christus. Hebr. 13:15 – *“Laat ons dan door Hem altijd Gode opofferen een offerande des lofs, dat is, de vrucht der lippen, die Zijn Naam belijden.”* Onze volledige toewijding aan Hem wordt slechts mogelijk en aangenaam voor God als het geschiedt onder een overvloed van dankbaarheid en aanbidding van Jezus.

Openb. 5:12-13 – *“Zeggende met een grote stem: Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging. En alle schepsel, dat in den hemel is, en op de aarde, en onder de aarde, en die in de zee zijn, en alles, wat in dezelve is, hoorde ik zeggen: Hem, Die op den troon zit, en het Lam, zij de dankzegging, en de eer, en de heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid.”*

Aanbidt Jezus niet uit dwang, of gewoonte, of als een last. Neen, vrijwillig, oprecht en vol diepe dankbaarheid voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan. Dan zal de geweldige kracht van de Heilige Geest ons bewegen en overvloedige aanbidding en dankzegging mogelijk maken. Hallelujah!

Tot slot

Geliefde broeders en zusters, zoals we in deze studie hebben gezien, moesten de oudtestamentische priesters vele offeranden brengen om geheiligd en aangenaam voor God te zijn in hun dienstbetoon aan Hem. Voor de verzoening met Hem van hun zonden, voor de gebreken in hun overgave aan Hem tijdens hun dienstbetoon en voor alle tekortkomingen in hun toewijding aan Hem. En steeds weer duidde het offerdier op Jezus, Die met één Offer alles voor ons heeft volbracht. Hebr. 10:14 – *“Want met een offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.”*

Wij nieuwtestamentische priesters mogen voor onze tekortkomingen steeds weer terugvallen op dat ene volmaakte Offer van Jezus. Dat Offer is algenoegzaam. En als wij dat doen, dan mogen wij ook ontdekken hoe Jezus werkelijk in álle dingen een geweldig Voorbeeld voor ons is geweest. In Zijn overgave en toewijding aan Zijn hemelse Vader was Hij absoluut

volmaakt. Als wij herhaaldelijk op Jezus' Offer terugvallen en Hem aanschouwen, zal Gods Heilige Geest ons ook tot volmaaktheid leiden. Omdat wij feilbare mensen zijn en blijven, zullen wij die volmaaktheid niet tijdens ons leven op aarde bereiken. Maar de Heilige Geest zal ons geestelijk doen groeien, tot de dag dat wij voor Jezus zullen staan.

2 Cor. 3:18 – “En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.”

Geliefde broeders en zusters, moge de hemelse Vader u en mij zegenen. Amen.